

Theologiæ Spiritualis Scholasticæ Et Moralis Tomvs ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Joannis Duns Scoti D. Augustino Conformem

In quo tractatur de Intellectu & Scientia Dei, ejusque Objecto. Item de
voluntate & volitione Dei, ejusque Objecto

Bosco, Jean a

Antverpiae, 1686

Index Et Ordo Disputationum Sectionum Et Conclusum, Quæ in hoc Tomo
Primo continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73680](#)

INDEX ET ORDO
DISPUTATIONUM.
SECTIONUM.
ET
CONCLUSIONUM.

Quæ in hoc Tomo Primo continentur:

DISPUTATIO I.

DE INTELLECTU DEI.

SECTIO I.

De existentia & natura Scientie Dei.

pag 3.

C ONCL. I. Datur in Deo scientia per modum actus primi, formaliter distincta à scientia actuali. Pag. 3.

CONCL. II. Neutra scientia est ratio constitutiva Dei. p. 16.

CONCL. III. Neutra scientia est causa immediata & physica creaturarum. p. 26.

CONCL. IV. Scientia actualis est unicus & simplicissimus actus, idque invariabilis. p. 42.

CONCL. V. Scientia Dei speculativa sit, an practica, quæstio est de nomine. p. 35.

CONCL. VI. Nullum est inconveniens, admittere in Deo virtutes intellectuales. In certum est, an sint formaliter ab intellectu distinctæ. p. 32.

SECTIO II.

De divisione Scientie Dei. p. 49.

CONCL. I. Dividitur scientia Dei adæquatè in scientiam simplicis intelligentiarum, & visio-

Temus I.

nis, sive in necessariam, & liberam. ibid.
CONCL. II. Simplex intelligentia cognoscit res, quæ actu existunt secundum rationem possibilis, & est quodammodo intuitiva. p. 52.

CONCL. III. Scientia visionis est quidditativa, & cognoscit res etiam praeteritas & futuras. p. 54.

SECTIO III.

De Objecto increato Scientie Dei.

p. 56.

CONCL. I. Objectum primarium scientie Dei tam motivum, quam terminativum, est essentia divina, præcisus attributis & relationibus ibid.

CONCL. II. Probabile est attributa movere, sed secundariò. p. 60.

CONCL. III. Videt Deus directè & immediatè essentiam, attributa & relations, indirectè vero in essentia attributa & relationes, & è conversò. p. 62.

CONCL. IV. Deus cognoscit se in, & fore ex creaturis. p. 64.

INDEX DISPUTATIONVM.

SECTIO IV.

De objecto creato possibili. p.67.

CONCL. I. Creatura possibilis ante cognitio-
nem Dei nullum habet esse possibile, sive
positivum, sive negativum. ibid.
CONCL. II. Primum esse, quod possibilia
habent à Dei intellectu, ut à causa effi-
ciente, est esse alimatum, quod formaliter
est ens rationis. p.69

CONCL. III. Secundum esse, quod habet
creatura à seipso, est non repugnans ter-
minorum, & repugnans habendi esse ne-
cessarium in se. In his duobus consistit
formaliter esse possibile. p.73.

CONCL. IV. Vider Deus omnes creaturas pos-
sibilis, tam secundum rationes communes,
quam particulares, in essentia. p.75.

CONCL. V. Deus non videt possibilia in sua
essentia, ut in causa, specie expressa, aut
propriè ut in speculo, sed ut in objecto præ-
cognito. p.79.

CONCL. VI. Cognoscit Deus creaturas possi-
biles in seipsis terminativè per cognitio-
nem, qua sit formalis earum repræsentatio;
in distincia tamen ab illa, per quam pro-
ducuntur. p.83.

CONCL. VII. Cognoscit Deus infinita possi-
bilia actu. p.85.

CONCL. VIII. Dantur in Deo idea omnium
factibilium, sumque ipsa factibilia in esse
cognito. p.87.

SECTIO V.

*De scientia Dei circa futurum contin-
gens absolutum.* p.96.

CONCL. I. Deus infallibili perspicacitate ab
eterno intuerit omnia futura contingentia,
etiam libera, secundum proprias, & forma-
les, ac singulares ejusque rationes. ibid.

CONCL. II. Præscientia futorum in nullo
præjudicat eorum contingentia. p.100.

CONCL. III. Non videt Deus futura contingen-
tia in idea divina, aut reali eorum præ-
sencia in eternitate. p.107.

CONCL. IV. Non videt Deus futura contingen-
tia in dispositione causa proxima, v.g.

voluntatis creatæ, etiam supercomprehensæ. p.115.

CONCL. V. Scit Deus futura contingentia in
sua essentia, posito decreto suæ voluntati
circa illa. Estque hæc cognitio intuitiva. p.117.

CONCL. VI. Non videt Deus sua decreta ut
futura. p.121.

CONCL. VII. Peccatum futurum cognoscit
Deus in sua essentia, posito decreto suæ
voluntatis circa illud: quod tamen decretum
non impellit. p.126.

SECTIO VI.

*De scientia Dei circa futura contingen-
tia conditionata.* p.128.

CONCL. I. Datur in Deo scientia formalis
futorum contingentium conditionatorum. ibid.

CONCL. II. Deus non cognoscit certò futura
contingentia conditionata ante determina-
tionem liberam suæ voluntatis, seu actuale
decretum, quo vult talia futura fore sub cali-
bus conditionibus. p.134.

CONCL. III. Ponenda sunt in Deo decreta
respectu futorum conditionatorum, quæ
revelata sunt; & respectu aliorum, si velit ea
cognoscere in ratione futuri. Ipsius decreti
divini non datur præscientia. p.160.

CONCL. IV. Scientia, quæ Deus cognoscit fu-
tura conditionata contingentia est visionis
& absoluta. p.162.

SECTIO VII.

*De scientia Dei circa non entia &
mala.* p.165.

CONCL. I. Deus cognoscit negationes & pri-
variones. ibid.

CONCL. II. Deus cognoscit negationes &
privaciones expresso & formaliter conceptu;
non per modum entis; sed prout sunt re-
motions entium, in forma opposita. p.167

CONCL. III. Cognoscit Deus & efficit entia
rationis. p.171.

CONCL. IV. Cognoscit Deus omnia mala
sive culps, sive poenæ, sive naturæ.
p.177.

DISPV-

INDEX DISPUTATIONVM.

D I S P U T A T I O I I .

D E

VOLUNTATE DEI.

SECTIO I.

De existentia & natura divinae voluntatis. p. 179.

CONCL. I. In Deo datur voluntas per modum potentiae & actus primi, formaliter distincta ab essentia & volitione actuall. ibid.

CONCL. II. Volitio Dei est æterna & immutabilis. p. 181.

CONCL. III. Præter voluntatem recte admittitur in essentia divina appetitus innatus tam ad propriam perfectionem absolutam, quam ad se communicandum ad extram: in Patre quoque, & Filio, ad se communieandum ad intram. p. 184.

SECTIO II.

De objecto Voluntatis divinae. p. 187.

CONCL. I. Idem est objectum voluntatis, quod intellectus. ibid.

CONCL. II. Amat Deus seipsum liberè libertate essentiali, non contingentiæ. p. 190.

CONCL. III. In Deo non datur amor strictus circa seipsum. p. 200.

CONCL. IV. Non repugnat Deo amor concupiscentiae. An inter personas divinas sit amicitia, videtur esse quæstio de nomine. p. 202.

CONCL. V. Diligit Deus creaturas futuras efficaciter, & possibiles simplici complacentia. p. 203.

CONCL. VI. Deus amat creaturas, etiam mere possibiles liberè libertate contingentiæ. p. 207.

CONCL. VII. Deus vult unam creaturam esse propter aliam, vel, quia vult aliam. p. 212.

CONCL. VIII. Deus actu positivo attingit negationes existentiae rerum possibilium, etiam quæ nunquam evenient. p. 215.

CONCL. IX. Mala culpa ne quidem per accidens cadunt sub divinam voluntatem complacentiae; sed sub permisivam tantum. p. 218.

CONCL. X. Non semper Deus quod est melius vult efficaciter. p. 232.

SECTIO III.

De Libertate Dei. p. 235.

CONCL. I. Libertas Dei adeò necessaria est ad aliarum rerum contingentiam, ut si prorsus tolleretur, nulla creatura simpliciter & omnino contingenter fieret. ibid.

CONCL. II. Velle liberum Dei est aliquid reale intrinsecum, scilicet ipsam volitio necessaria Dei, quatenus ab ipso creditus aliqua denominatio, quæ posset non egredi. p. 238.

CONCL. III. Inter decreta divina non est prioritatis in quo, & durationis, sed à quo & superpositionis ac præexistentiae naturalis unius ad aliud. p. 245.

CONCL. IV. Ordo decretorum divinorum defumitur ex terminis, prout objiciuntur divina voluntati. p. 246.

CONCL. V. Inter decreta divina est duplex ordo, scilicet intentionis & executionis. p. 249.

CONCL. VI. Potest Deus ordinare ea, quæ ex natura sua ordinata non sunt, abique aliqua variatione physica ipsorum objectorum. p. 251.

SECTIO IV.

De variis divisionibus divinae voluntatis p. 253.

CONCL. I. Voluntas divina dividitur æquivoce in voluntatem signi & beneplaciti. Signa voluntatis assignantur præceptum, prohibitio, consilium, permisio, & operatio. ibid.

CONCL. II. Omnia signa voluntatis important aliquem actum positivum. p. 255.

CONCL. III. Voluntas beneplaciti dividitur in antecedentem & consequentem. p. 257.

CONCL. IV. Voluntas antecedens non solum circa media, sed etiam circa finem versatur; non tamen impletur nisi circa volitum absolvit. p. 263.

INDEX DISPV TATIONVN.

SECTIO V.

De affectibus diuinæ voluntatis. p.

270.

CONCL. I. Reperitur in voluntate Dei amor amicitiaz (salem latè) circa creaturam rationalem; solius concupiscentiaz circa irrationalem. *ibid.*

CONCL. II. Odit Deus impium, & impietatem ejus, non odio inimicitiaz, sed abominationis.

p.273.

CONCL. III. Non desiderat Deus proprium intrinsecum bonum absens, nec fugit aliquod proprium intrinsecum malum absens, secùs bonum aut malum extrinsecum. Nobis quoque futura bona velle, & mala absencia nolle potest.

p.276.

CONCL. IV. Deus delectatur de bono praesenti; sed minimè tristatur de malo sive proprio, sive alieno.

p.277.

CONCL. V. Deus nihil sperat, neque timet. Iracundus appetit malum alteri inferre ratione delicti ab illo commissi.

p.278.

CONCL. VI. Nulla passio animi est in Deo

sub propria ratione passionis, sed puræ operationis.

p.280.

SECTIO VI.

De Virtutibus diuinæ Voluntatis. p.

281

CONCL. I. Poteſt Deus velle mihi bonum temperantiaz, in quantum est tale bonum, quod velle est proprius actus Temperantiaz.

p.182.

CONCL. II. Exerceat Deus actum justitiae commutativæ, dando vitam æternam merentibus eam de condigno: & cum exerceret, si postquam promitteret dare mihi eorum nummos, si ego dedissem tot alicui alteri homini, cui alias ego dare non ternerer, eos daret.

p.287.

CONCL. III. Non est in Deo justitia legalis seu providentialis.

p.301.

CONCL. IV. Deus justè punit peccatores; sed & cum pareat justus est.

p.303.

CONCL. V. Non sunt in Deo Religio, Pietas, Observantia, Gratitudo: secùs Fidelitas, Misericordia, Liberalitas, & Magnificencia.

p.307.

FINIS.

FACVL.